

Siist ma pääält taiwa jõuda
Ehk lihha kül, mo allandap;
Waim siiski minno üllendap
Mo pühha mära pole.

8. So Poig om taiwa kõrgussest
Mo hõimus, welles sanu,
Siin ossa andnu õnsussest,
Sääl ennamb walmistanu.
Täält oppi minna waggaust
Nink ello puhtust, pühhaust;
Näts, määrne ausus, õnsus!

9. Ni paljo ülemb olle ma,
Kui sik ma-ilma lomo,
Ke minno kõrvale ellawa
Nink tundwa maitset römo.
Na surman põrmo waowa
Nink sija ilma kaowa; —
Mo waim läáp Jäsa mannu!

10. Kas tohhi minna eale
Nüüd pattu himmo tähta,
Ehk võdimust anda lihhale,
Beel omime teku nähta? —
Lass mul, mes taggan, unneto,
Hend selle perra kunita,
Mes een om, pühha Jummal!

11. Ja, arwita mo armoga,

So palget pühhas pitta,
Hend ehhitada teoga,
So ihhun, waimun kitta,
Jks püda Jesu sarnauß,
Ta ausust, kõrgust, pühhaust
Nink temma jällin käwva.

G. M.

Tarto linna Üniiversitât.

Kui Tarto linna uniiversitati jo wõerad maad auga tunnewad ja nimmetawad, siis põlle se wist meie maa rahwale auks, et temma taast weel paljo middagi ei tea. Sepärrast, ja et sell möttilejal innimessel ikka ea meel on, jälle middagi kuulta ja tähhele panna, mis temma enne weel ei teadnud, tahame meie siis siin temma öppetüssek selle polest mõnda sõnna ülespanna, ja sowime, et ta ni mitmelle tassakeisi üttleks, et innimenne ükspäiniis öppusse läbbi kõlbawaks saab, ja et laste üleskašwatamisse jures ennam oost ja walwamist on, kui mõnni sedda möttleb.

Se sõnna uniiversitât, mis Laddina kelest teise kelede sisse on üleswõdetud, tähhendab ühte